

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 22. juli 2020 — Conseil national des centres commerciaux mod Premier ministre og Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

(Sag C-325/20)

(2020/C 339/02)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Conseil national des centres commerciaux

Sagsøgte: Premier ministre, Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance og Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 14, nr. 6), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽¹⁾ fortolkes således, at bestemmelsen giver mulighed for, at sagkyndige personer fra den økonomiske sektor, hvis opgave er begrænset til at beskrive den økonomiske struktur på det pågældende handelsområde og projektets indvirkning på den økonomiske struktur, kan deltage gennem det kollegiale organ, der har kompetence til at afgive en udtalelse om udstedelse af en tilladelse til erhvervsmæssig brug, uden at tage del i afstemningen om ansøgningen om tilladelse?

⁽¹⁾ EFT 2006, L 376, s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 22. juli 2020 — Berlin Chemie A. Menarini SRL mod Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Sag C-333/20)

(2020/C 339/03)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Berlin Chemie A. Menarini SRL

Sagsøgt: Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Procesdeltager: Berlin Chemie AG

Præjudicielle spørgsmål

- 1) For at et selskab, der leverer varer i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, kan anses for at have et fast forretningssted i den medlemsstat, hvor det leverer varerne, som omhandlet i artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011⁽²⁾, er det da nødvendigt, at selskabet ejer de menneskelige og tekniske midler, som det anvender på den sidstnævnte medlemsstats område, eller er det tilstrækkeligt, at selskabet har umiddelbar og permanent adgang til disse menneskelige og tekniske midler gennem et andet, forbundet selskab, som det kontrollerer, fordi det ejer majoriteten af kapitalen heri?
- 2) For at et selskab, der leverer varer i en anden medlemsstat end den, hvor selskabet har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, kan anses for at have et fast forretningssted i den stat, hvor det leverer varerne, som omhandlet i artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011, er det da nødvendigt, at det formodede faste forretningssted er direkte involveret i beslutningerne om levering af varerne, eller er det tilstrækkeligt, at selskabet i den medlemsstat, hvor det leverer varerne, råder over tekniske og menneskelige midler, som det har fået stillet til rådighed i henhold til aftaler med tredjemandselskaber vedrørende aktiviteter i form af markedsføring, regulering, reklame, oplagring og agentur, der kan øve en direkte indflydelse på salgsvolumen?
- 3) Skal artikel 44, andet punktum, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og artikel 11 i Rådets forordning nr. 282/2011 fortolkes således, at en afgiftspligtig persons mulighed for umiddelbar og permanent adgang til tekniske og menneskelige midler, der tilhører en anden afgiftspligtig person, som den pågældende er forbundet med og kontrollerer, udelukker, at sidstnævnte forbundne selskab kan anses for at være en tjenesteyder til det således oprettede faste forretningssted?

⁽¹⁾ EUT 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15.3.2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2011, L 77, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 23. juli 2020 — DM og LR mod Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

(Sag C-337/20)

(2020/C 339/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DM og LR

Sagsøgt: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) Alpes-Provence

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 58 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den for uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner, der er foretaget af en udbyder af betalingstjenester, indeholder en erstatningsansvarsordning, som udelukker ethvert søgsmål vedrørende almindeligt, civilretligt erstatningsansvar, der som følge af de samme faktiske omstændigheder anlagt på grundlag af udbyderens manglende opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til national ret, navnlig hvor brugeren af betalingstjenesterne ikke inden 13 måneder efter debiteringen har oplyst udbyderen af betalingstjenester om, at en betalingstransaktion var uautoriseret eller fejlbehæftet?